

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/182/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815202117
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815202117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľov: v rade 1/ Q. W., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. R. XXX, v rade 2/ Z. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. R. XXX, obaja zastúpení JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom N., V. XXX/XX proti odporcovi: Q. N., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. R. XXX, zastúpenému Advokátska kancelária SLAMKA & partners, s.r.o. so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, o určenie vlastníctva, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 5C/115/2015-113 zo dňa 29. 2. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo určil spoluvlastnícke právo k nehnuteľnostiam špecifikovaným v žalobe a geometrickým plánom tvoriacim súčasť rozsudku v prospech navrhovateľa v rade 1/ a navrhovateľa v rade 2/ nachádzajúcim sa v katastrálnom území Y. R.. Rozhodnutie o trovách konania si súd vyhradil na samostatné uznesenie do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudok prvostupňový súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 134 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že navrhovatelia v rade 1/, 2/ preukázali vznik spoluvlastníctva titulom dedenia po svojich právnych predchodcoch a naopak odporca nepreukázal, že sporné nehnuteľnosti v konaní získal vydržaním, keď prvostupňový súd sa nestotožnil s tým, že boli splnené podmienky pre takýto spôsob získania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Tieto nehnuteľnosti mal odporca nadobudnúť v roku 1991 kúpou od C. B., C. B. a V. B., ktorí ich nadobudli darom od svojho otca a tento ich nadobudol kúpou a reálnou deľbou s pôvodnými pozemnoknižnými vlastníckymi bez zachovania písomných dokladov a zákonom predpísaného postupu. Odporca bol zapísaný na list vlastníctva na základe osvedčenia vydaného formou notárskej zápisnice spisanej notárkou JUDr. Machajovou dňa 25. 8. 1993, od čoho potom odvíjal plynutie desaťročnej doby, v ktorej tvrdil, že nehnuteľnosti nerušene a v dobrej viere užíva. Tieto skutočnosti považoval súd tiež za nepreukázané, keď navrhovatelia po zistení zmeny vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam sa domáhali svojho práva jednak na súde žalobou z roku 1997 a jednak písomnými žiadosťami adresovanými nielen navrhovateľovi, ale aj komisii vykonávajúcej ROEP v Oravskej Lesnej. Prvostupňový súd tak konštatoval, že odporca sa nemohol stať vlastníkom predmetných nehnuteľností vydržaním a vlastnícke právo svedčí v určených spoluvlastníckych podieloch navrhovateľovi v rade 1/ a 2/.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie odporca. Podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. f/ O.s.p.), keď súd sa nevysporiadal s tvrdeniami odporcu, ktorý preukazoval dobromyseľnosť nadobudnutia oprávnenej držby, ako aj vlastníctva a osobný titul vychádzajúci z notárskej zápisnice a osobitného zákonného predpisu. V odvolaní opäť navrhovateľ poukazyval na

notársku zápisnicu spísanú JUDr. Helenou Machajovou, osvedčujúcou jeho prehlásenie o oprávnenej držbe sporných nehnuteľností, na základe čoho bol dňa 17. 9. 1993 zapísaný do listu vlastníctva v katastri nehnuteľností. Po dobu desiatich rokov neuplatnili navrhovatelia vlastnícke právo k týmto pozemkom (s výnimkou prerušenia, keď navrhovateľ v rade 2/ neúspešne žalobou v roku 1997 sa domáhal určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam), pričom tento určovací návrh považuje odporca za nepodstatný a došlo teda k tomu, že po uplynutí desiatich rokov od jeho zápisu do listu vlastníctva v katastri nehnuteľností sa stal vlastníkom v celosti. Podľa jeho názoru splnil podmienky v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka, resp. zákona č. 293/1992 Zb. a žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrili navrhovatelia v rade 1/, 2/. Napadnutý rozsudok považujú za vecne správny, žiadali, aby ho odvolací súd v celom rozsahu potvrdil a priznal im náhradu trov odvolacieho konania v sume 89,49 eur. Prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav a jeho rozhodnutie vychádza zo správne zisteného a posúdeného skutkového stavu, keď odporca už pri vyhlásení do notárskej zápisnice podľa zákona č. 293/1992 Zb. nebol dobromyseľný v nadobudnutí všetkých spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom osvedčenia. Odporca nespĺňal podmienky ani podľa § 134 Občianskeho zákonníka na nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním. Navrhovatelia po zistení, že odporca si osvedčil aj ich podiely k sporným nehnuteľnostiam, už minimálne od roku 1997 napádali toto tvrdenie, a preto ich spoluvlastnícke právo nikdy nemohlo prejsť na odporcu, čo súd správne uviedol v napadnutom rozsudku.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní veci postupom podľa ust. § 214 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu s poukazom na ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom, ako aj z preskúmaného rozsudku mal i odvolací súd preukázané, že navrhovatelia sa domáhali určenia spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. Y. R., špecifikovaných geometrickým plánom a identifikovaných z pôvodných pozemnoknižných protokolov č. 115 a č. 116 kat. úz. Y. R.. K podaniu žaloby ich viedla skutočnosť, že v roku 1993 na liste vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam a v katastri nehnuteľností bol zapísaný odporca v celosti. Po tomto zistení vyvíjali aktivity smerujúce k zmene takto zisteného stavu, a to jednak jednaním priamo s odporcom, prípadne písomne žiadosťami adresovanými komisii vykonávajúcej ROEP v Oravskej Lesnej (1997, 1999, 2010), resp. navrhovateľ v rade 2/ aj žalobou o určenie vlastníckeho práva podanou na súde v roku 1997, keď návrh bol zamietnutý z dôvodu nesprávneho označenia okruhu účastníkov. Navrhovatelia v priebehu konania preukázali, že jednotlivé spoluvlastnícke podiely získali dedením po svojich právnych predchodcoch. Odporca tvrdil, že vlastníctvo k nehnuteľnostiam získal vydržaním, či už podľa zákona č. 293/1992 Zb., resp. podľa § 134 Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd pritom konštatoval, že nebol preukázaný titul, od ktorého by odvíjal oprávnenú držbu (titulom mala byť neformálna zmluva z roku 1991) a neboli splnené ani podmienky pre vydržanie v zmysle zákona č. 293/1992 Zb., resp. § 134 Občianskeho zákonníka, keď navrhovatelia preukázali, že držba nemohla byť dobromyseľná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd s rozhodnutím prvostupňového súdu, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku plne stotožnil a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na tieto poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne na to nadväzujúce vydané rozhodnutie prvostupňového súdu. Odvolací súd tak dospel k záveru, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 157 O.s.p. zdôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 224 ods. 4 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.